Under den kolde krig var Postavy et vigtigt strategisk militært knudepunkt for Sovjetunionen med både atomraketter og en stor luftbase, og området var underlagt strenge adgangsrestriktioner. [1, 2]

Atomraketter i omegnen

I skovområderne omkring Postavy lå der tophemmelige affyringsramper og underjordiske siloer tilhørende Sovjetunionens Strategiske Raketstyrker (RVSN). [1]

- **32. Raketdivision.** Fra 1960 til 1993 fungerede Postavy som hovedkvarter for en division under de strategiske raketstyrker, herunder det 346. raketregiment. [1]
- **R-12 Dvina (SS-4 Sandal).** Området husede affyringsramper og underjordiske siloer (R-12U) med mellemdistanceraketter bevæbnet med termonukleare sprænghoveder. Disse raketter havde en rækkevidde på omkring 2.000 kilometer og kunne nå mål i hele Vesteuropa. [1, 2]
- **SS-25 Topol (RT-2PM).** Senere i den kolde krig blev dele af styrkerne moderniseret med mobile interkontinentale atomraketter, hvor 9 affyringsenheder var udstationeret ved Postavy. [1]
- **Postavy Luftbase.** Udover raketbaserne lå der en stor militær flyveplads 5 kilometer vest for byen, hvor bombefly (blandt andet Su-24) var udstationeret frem til lukningen i 1993. [1, 2]

Lukket by for udlændinge

•**Strenge restriktioner.** På grund af den høje koncentration af strategiske atomvåben og militære anlæg var Postavy og det omkringliggende distrikt lukket område for udlændinge under den kolde krig.

•**Intourist-kontrol.** I Sovjetunionen måtte udenlandske rejsende kun besøge udvalgte byer og følge godkendte ruter gennem det statslige rejsebureau Intourist. Byer med strategiske raketbaser som Postavy var helt udelukket fra disse ruter og krævede særlig militær tilladelse at besøge.

Efter Sovjetunionens sammenbrud i 1991 blev atomvåbnene fjernet fra Belarus og destrueret eller overført til Rusland, og baserne omkring Postavy blev nedlagt omkring 1993. [1, 2, 3]